

5. REKURZIVNE RELACIJE

5.1 Fibonaccijev slijed (niz)

Primjer rekurzivnih relacija:

Svaki par zečica-zec dobiva tijekom svakog sljedećeg mjeseca par mladih: zečicu i zeca.

Pitanje: Ako je na početku bio samo jedan par $f_0 = 1$, koliko će parova f_n biti nakon n mjeseci?

Rješenje je jednoznačno određeno nizom prirodnih brojeva (f_n) , $n = 0, 1, 2, \dots$ koji je dan rekurzivnom relacijom

$$f_n = f_{n-1} + f_{n-2}, \quad n = 2, 3, \dots$$

gdje je $f_0 = 1$ i $f_1 = 1$.

Definicija Fibonaccijev slijed (niz) (F_n) definira se početnim vrijednostima $F_0 = 0$ i $F_1 = 1$ i rekurzivnom relacijom

$$F_n = F_{n-1} + F_{n-2}, \quad n = 2, 3, \dots$$

Propozicija 1 (A. de Moivre) Za Fibonaccijev slijed (F_n) vrijedi "zatvorena formula"

$$F_n = \frac{1}{\sqrt{5}} \left[\left(\frac{1 + \sqrt{5}}{2} \right)^n - \left(\frac{1 - \sqrt{5}}{2} \right)^n \right], \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

Napomena: Može se pokazati (iz zatvorene formule) da je

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{F_{n+1}}{F_n} = \frac{1 + \sqrt{5}}{2} \approx 1.618.$$

Ovaj broj naziva se **zlatni prerez (božanski omjer)**.

Posljedica 1 Broj F_n u Fibonaccijevom slijedu jednak je cijelom broju koji je nabliži broju $\frac{1}{\sqrt{5}} \left(\frac{1+\sqrt{5}}{2} \right)^n$. Slijed (F_n) ima eksponencijalni rast.

5.1 Linearne rekurzivne relacije

Opći oblik linearne rekurzivne relacije reda r je

$$a_n = c_1 a_{n-1} + c_2 a_{n-2} + \dots + c_r a_{n-r} + f(n), \quad n \geq r, \quad (1)$$

gdje su c_1, c_2, \dots, c_r zadani realni ili kompleksni brojevi i $c_r \neq 0$, a $f: \{r, r+1, \dots\} \rightarrow \mathbb{R}$ (ili \mathbb{C}).

Ovdje je n -ti član rekurzivno određen vrijednostima predhodnih članova $a_{n-1}, a_{n-2}, \dots, a_{n-r}$.

Cilj: Riješiti (1) po a_n , tj. uz zadane početne vrijednosti a_0, a_1, \dots, a_{r-1} naći a_n eksplicitno kao funkciju od n (zatvorenu formu).

Linearne homogene rekurzivne relacije s konstantnim koeficijentima

Rekurzivna relacija (1) je homogena ako je $f(n) \equiv 0$ za sve n . Dakle, imamo

$$a_n = c_1 a_{n-1} + c_2 a_{n-2} + \dots + c_r a_{n-r}, \quad n \geq r. \quad (2)$$

Propozicija 2 Ako za dva slijeda (a'_n) i (a''_n) , $n \geq 0$ vrijedi rekurzivna relacija (2), onda vrijedi i za njihovu linearnu kombinaciju $(\lambda a'_n + \mu a''_n)$, gdje su $\lambda, \mu \in \mathbb{R}$ (ili \mathbb{C}) bilo koji skalari.

Rješenje od (2) tražimo u obliku:

$$a_n = x^n, \quad \underline{\text{Eulerova supstitucija.}}$$

Uvrštavanjem u (2) za $x \neq 0$ dobivamo

$$x^n = c_1 x^{n-1} + c_2 x^{n-2} + \dots + c_r x^{n-r}, \quad n \geq r,$$

što povlači (dijeljenjem s $x^{n-r} \neq 0$)

$$x^r - c_1 x^{r-1} - c_2 x^{r-2} - \dots - c_r = 0. \quad (3)$$

Po Osnovnom teoremu algebre karakteristična jednadžba (3) ima u skupu kompleksnih brojeva r korijena x_1, x_2, \dots, x_r (neki mogu biti međusobno jednaki). Zbog pretpostavke $c_r \neq 0$ niti jedan x_i nije 0.

Razlikujemo dva slučaja:

1. Slučaj r različitih korijena karakteristične jednadžbe

Teorem 1 Neka su svi korijeni x_1, x_2, \dots, x_r karakteristične jednadžbe međusobno različiti. Tada je opće rješenje linearne homogene rekurzivne relacije s konstantnim koeficijentima jednako linearnoj kombinaciji

$$a_n = \lambda_1 x_1^n + \lambda_2 x_2^n + \dots + \lambda_r x_r^n, \quad n = 0, 1, 2, \dots \quad (4)$$

gdje su $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_r$ bilo koji kompleksni brojevi.

2. Slučaj kada postoje višestruki korijeni karakteristične jednadžbe

Lema 1 Ako je kompleksni broj x_0 k -struki korijen polinoma $P(x)$, onda je on $(k - 1)$ -struki korijen derivacije $P'(x)$.

Propozicija 3 Ako je kompleksni broj x_0 k -struki korijen karakteristične jednadžbe (3), onda svaki od k sljedova

$$a_n = x_0^n, \quad a_n = n x_0^n, \quad \dots, \quad a_n = n^{k-1} x_0^n,$$

predstavlja rješenje rekurzivne relacije (2).

Teorem 2 Neka su x_1, x_2, \dots, x_m svi različiti korijeni karakteristične jednadžbe kratnosti k_1, k_2, \dots, k_m . Rješenje $a_n^{(i)}$ od (2), koje odgovara korijenu x_i kratnosti k_i , je linearna kombinacija k_i sljedova

$$a_n^{(i)} = \lambda_1^{(i)} x_i^n + \lambda_2^{(i)} n x_i^n + \dots + \lambda_{k_i}^{(i)} n^{k_i-1} x_i^n, \quad n = 0, 1, 2, \dots,$$

pri čemu su $\lambda_1^{(i)}, \lambda_2^{(i)}, \dots, \lambda_{k_i}^{(i)}$ kompleksni koeficijenti. Opće rješenje je dano sa

$$a_n = a_n^{(1)} + \dots + a_n^{(m)}. \quad (5)$$

(ovdje imamo ukupno $r = k_1 + k_2 + \dots + k_m$ slobodnih koeficijenata).

Linearne nehomogene rekurzivne relacije s konstantnim koeficijentima

Opći oblik je

$$a_n = c_1 a_{n-1} + c_2 a_{n-2} + \dots + c_r a_{n-r} + f(n), \quad n \geq r, \quad (6)$$

gdje su c_1, c_2, \dots, c_r zadani realni ili kompleksni brojevi i $c_r \neq 0$, a $f : \{r, r+1, \dots\} \rightarrow \mathbb{R}$ (ili \mathbb{C}).

Propozicija 4. Neka je $(a_n^{(0)})$ opće rješenje pripadne homogene rekurzivne relacije je dano Teoremom 2. Ako znamo neko partikularno rješenje $(a_n^{(p)})$ od (6) onda je opće rješenje nehomogene rekurzivne relacije (6) dano sa

$$a_n = a_n^{(0)} + a_n^{(p)}. \quad (7)$$

Napomena: Općenito nalaženje partikularnog rješenja je općenito komplicirano, ali u nekim slučajevima postoje recepti. Evo nekih:

$f(n)$	$a_n^{(p)}$
C (<i>const.</i>)	A
Cn	$An + B$
$P_k(n)$	$Q_k(n)$
$C\alpha^n$	$A\alpha^n$
$C\alpha^n \cos \beta n + D\alpha^n \sin \beta n$	$A\alpha^n \cos \beta n + B\alpha^n \sin \beta n$

Primjedba: Ako je $f(n) = C\alpha^n$ i $x = \alpha$ korijen karakteristične jednadžbe, onda partikularno rješenje ne možemo tražiti u obliku $a_n^{(p)} = A\alpha^n$.

5.2 Primjeri

Primjer 1 Dana je rekurzivna relacija

$$a_n = 6a_{n-1} - 9a_{n-2} + 2n, \quad n \geq 2$$

uz početni uvjet $a_0 = 1, a_1 = 2$.

Primjer 2 Dana je rekurzivna relacija

$$a_n = a_{n-1} + n - 1, \quad n \geq 1$$

uz početni uvjet $a_0 = 0$.

Primjer 3 Hanojske kule.

- Imamo n kolutova s rupom u sredini, svi različitih polumjera i na ravnoj podlozi zabodena tri štapića;
- Svi kolutovi su nanizani na jedan štapić tako da je kolut s većim polumjerom uvijek ispod onog s manjim polumjerom;
- Cilj: Prenijeti sve kolutove (jedan po jedan) na drugi štapić tako da ni u jednom trenutku ne bude onaj s većim polumjerom ispod onog s manjim. Pri tome svaki od štapića možemo koristiti za privremeno smještanje kolutova;
- Pitanje: Koliki je najmanji broj prijenosa a_n potreban da se svih n kolutova prenese s prvog na drugi štapić?

Induktivni opis:

- Za $n = 1$ (jedan kolut) imamo samo jedan prijenos $a_1 = 1$;
- Pretpostavimo da znamo prenijeti n kolutova (imamo a_n prijenosa).
- Za prijenos $n + 1$ koluta imamo sljedeće:
 - prenesemo n kolutova na drugi štapić (ukupno a_n prijenosa);
 - prenosimo najveći kolut na treći štapić (ukupno 1 prijenos);
 - prenesemo n kolutova s drugog na drugi štapić (ukupno a_n prijenosa).

Dakle, vrijedi

$$a_{n+1} = 2a_n + 1, a_1 = 1$$

Rješenje je:

$$a_n = 2^n - 1, n \in \mathbb{N}$$

Napomena: Zapravo imamo

$$a_{n+1} \leq 2a_n + 1.$$

Ali budući je

$$a_{n+1} \geq 2a_n + 1$$

imamo jednakost.